

Salonky

Legenda Votroků

Václav Pilař

Vozy skladem!

Nabídka operativního leasingu je na 36 měsíců / 10 000 km ročně a je určena pro podnikatele. Měsíční splátka zahrnuje povinné ručení, havarijní pojištění, pojištění skel a pravidelný servis. Nabídka platí do vyčerpání zásob nebo do 30. 9. 2025. Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Golf: 0,3–8,9 l/100 km, 14,6–15,9 kWh/100 km 6–200 g/km. Ilustrační foto. 07/2025. Vyobrazení vůz nemusí odpovídat cenové nabídce a může obsahovat prvky příplatkové výbavy. Více na volkswagen.cz

Golf

již za 5 250 Kč
bez DPH měsíčně

Autorizovaný prodejce Volkswagen

OLFIN Car s.r.o.

Na Rybárně 1670, 500 02 Hradec Králové

tel.: 495 000 555, e-mail: prodej.hk@olfincar.cz, www.olfincar.cz

Editorial

Hrající ikona Votroků

TOMÁŠ KULHÁNEK / šéfredaktor

Když ve 23 letech přestupoval do německé Bundesligy, měl naslápnuto k hvězdné kariéře v těch nejlepších evropských klubech. Nebýt těžkého zranění kolene, možná by se šikovný křídelník, kterému se v mládí přezdívalo český Messi, svému argentinskému vzoru dokázal přiblížit. I přesto, že prokleté koleno ho na tu úplně nejvyšší světovou úroveň nepustilo, dotáhl to Václav Pilař v reprezentačním dresu až na mistrovství Evropy a zahrál si i hvězdnou Ligu mistrů. Legendou je ale zejména pro hradecké fanoušky. V roce 2023 se po dlouhých 12 letech vrátil tam, kde svou kariéru nastartoval. Domů pod lízátka. A i ve svých 36 letech je Václav Pilař klíčovým hráčem Votroků. V rozhovoru pro Salonky přiznává, že by rád v hradeckém klubu zůstal i po konci své hráčské kariéry. „Ale v tuhle chvíli chci ještě naplno hrát a být platný na hřišti,“ říká Václav Pilař, který nedávno prodloužil v Hradci Králové smlouvu o další rok. Přejí příjemné čtení! ■

OBSAH

VÁCLAV PILAŘ / str. 4 ▶ 8

JAN DOSTÁL

str. 10 ▶ 12

PLAVČÍK

str. 18 ▶ 19

PEVNOSTNÍ HRADEC

str. 20 ▶ 21

PETER SEDMÁK

str. 32 ▶ 34

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, **Sídlo redakce:** Malšovická 821/1 Hradec Králové 9, 500 09, **www.salonkyhk.cz**, **Redakce:** Tomáš Kulháněk, tel.: 739 513 184, e-mail: tomas.kulhanek@salonkyhk.cz, Michal Bogán, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@salonkyhk.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@salonkyhk.cz, **Obchod, inzerce:** Monika Klikarová, e-mail: monika@tn-media.cz, tel.: 733 353 695, **Grafika:** Michal Krieger, **Jazyková korektura:** Hedvika Landová, **Distribuce:** vybraná distribuční místa, **Tisk:** Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, **Sazba:** TN Média s. r. o., **Číslo ISSN:** ISSN 2694-7757, **Četnost:** měsíčník, **Počet výtisků:** 8 000, **Regionální mutace:** Královéhradecko, **Titulní strana:** Luboš Lorinc.

INZERCE

Salonky

**MAGAZÍN, VE KTERÉM
MŮŽETE INZEROVAT**
PR ČLÁNKY | INZERCE

Monika Klikarová

e-mail: monika@tn-media.cz
tel.: 733 353 695

Florence z Hradce
Dagmar Švecová

Každé utkání je pro mě svátek

Václav Pilař patří k nejzajímavějším osobnostem českého fotbalu posledních let. Po návratu do Hradce Králové, kde fotbalově vyrostl, nadále potvrzuje, že mu energie a chuť vítězit rozhodně nechybí. Po zkušenostech z Bundesligy i reprezentace si dnes užívá nejen fotbal, ale i silné vazby ve svém mateřském klubu. „Nikdy ničeho nelituji – ani přešlapů, ani zranění. Všechno, co jsem na hřišti zažil, mě nakonec posunulo dál,” říká upřímně Pilař, který se v otevřeném rozhovoru nebojí mluvit o těžkých chvílích po vážném zranění kolena. Hradecké ofenzivní eso dále prozrazuje, jak mu vyhovuje herní styl trenéra Horejše, jak se těší na další angažmá s Vladimírem Daridou nebo jak těžké je udržet krok s mladšími spoluhráči.

✎ MATĚJ HOLAŇ,
FOTO: LUBOŠ LORINC, ARCHIV FC HK

Letní příprava je za vámi, tentokrát proběhla v Rakousku. Jak hodnotíte podmínky a to, jak se vám dařilo v přípravných zápasech?

Letošní příprava stála opravdu za to. Po letech, kdy jsme jezdili trénovat do Písku, jsme tentokrát vyrazili do Kaprunu v Rakousku. Měli jsme tam skvělé zázemí, perfektně připravená hřiště a vynikající servis po všech stránkách. Společné chvíle mimo domov nám navíc pomohly ještě víc stmelit kabinu. V přípravných zápasech jsme narazili na kvalitní soupeře, výsledkově jsme si vedli dobře a potvrdili jsme, že jdeme správným směrem.

S jakými pocity tedy vstupujete do nové sezóny a co byste označil za klíčové?

Věřím, že máme silnou a pracovitou partu, což je základ. Samozřejmě je stále na čem pracovat – chyby si vyhodnocujeme a snažíme se posouvat dál, abychom byli v sezóně ještě lepší. Jestli to bude na nejvyšší příčky, ukážou až samotné zápasy, protože v nich rozhodují opravdu jen maličkosti. Osobně jsem po zranění z konce loňského ročníku už v pořádku a cítím se připravený.

Hradec v posledních sezónách stál hlavně na pevné defenzivě, výborné organizaci a rychlém přechodu do útoku. Zůstáváte u toho, nebo se chcete letos herně posunout?

To je pro nás typické a nechceme se naší pevné defenzivy vzdát – právě odtud pramenil úspěch našeho týmu. Nechceme dostávat zbytečné góly, v tom nám hodně pomohla organizovanost celého mužstva. Na druhou stranu ale cítím, že se letos chceme víc tlačit do koncovky a být nebezpečnější i v ofenzivě. Máme teď silnější a kvalitnější obsazený kádr, dopředu jsme výrazně posílili, takže hodně pilujeme útočnou část hry – i pro domácí fanoušky chceme být aktivnější a nabídnout atraktivnější fotbal.

Jedním z klíčových hráčů posledních sezón byl Karel Spáčil, který v létě odešel do Plzně. Jak velký je to zásah do týmu?

Karel byl skvělý úkaz. Dostal šanci, chytil ji za pačesy a stal se nepostradatelným – často jsem si říkal, jestli to své tempo vůbec může vydržet, a skutečně to zvládl. Udělal tady velký progres a věřím, že v Plzni se neztratí. Určitě nám bude chybět, především v ofenzivě, kde se nebál hrát a dokázal otevírat prostor nám ostatním. Ale máme další šikovné a pracovité kluky, jako je Kuba Uhrinčař nebo Fanda Čech, kteří v tréninku dokazují, že mají na to na Karla navázat.

Naopak vám do útoku přišel Mick van Buren. Jak na vás zapůsobil a jak se sehráváte?

O Micka byl v klubu velký zájem a jsem moc rád, že jeho přestup vyšel. Lidsky je skvělý parťák, navíc – ač cizinec – perfektně mluví česky, což si zaslouží respekt. Byl moc rád, že zapadl do kabiny a chce s námi být aktivní i mimo hřiště. Sportovně už jsem ho znal ze Slavie – je to tahový typ útočníka, který potřebuje balony do běhu a na hřišti opravdu přemýšlí nad hrou. V přípravě ukázal, že umí tvrdě pracovat pro tým. Věřím, že nám bude velkou posilou.

Tým nově posílil i Vladimír Darida, váš kamarád a bývalý spoluhráč. Jaký vliv může mít na kabinu?

S Láďou teď máme už čtvrtou společnou štači – Plzeň, Freiburg, reprezentaci a teď Hradec. Jsme v kontaktu prakticky pořád, navzájem se dobře známe. Vidím, že je tu spokojený a vše mu tu dává smysl. Už na tréninku i v kabině bylo znát, že dokáže tým herně i lidsky okamžitě posunout. Táhne to hlavně na hřišti –

SALONEK

Hynek Šnajdar

Blackout i U Soutoku

Není to tak dávno, kdy došlo v různých částech republiky včetně Hradce Králové k výpadku elektrické energie, tedy k blackoutu. Bylo to nečekané a určitě pro mnoho lidí nepříjemné. Ať byly důvody zateplení jakékoli, nechalo stopy na psychice mnoha jedinců. Právě jsem se v tom dni vrátil vlakem z Prahy domů. Vlak vyrazil z hlavního nádraží, ale záhy, v Horních Počernicích, zastavil. Nějakou dobu se nic nedělo, pak přišel průvodčí, aby cestujícím oznámil, že došlo k blackoutu a vlak nemůže pokračovat, protože nejde elektrina. Po nějaké chvíli se vypnula i klimatizace.

Netrvalo dlouho a v útrobách vlaku panovalo nesnesitelné vedro. Průvodčí sice cestujícím nabízel vodu, ale některým z nich přesto na čele stékal pot, začaly téct nervy a dožadovali se vysvětlení. Průvodčí věděl jen útržky, ale slíbil, že až bude vědět více, bude cestující informovat. To však část pasažérů neuspokojilo a dávali to jaksepatří najevo. „Já se z to asi p...u. Nevím, co se stalo, ale stojíme na zastávce a zřejmě ještě dlouho stát budem, tak nevím, kdy do Hradce přijedu. Já vím, že to nechápeš, ale ani já. Dám ti k...a vědět,” řekla naštaná dáma a típla mobil. Po téměř třech hodinách průvodčí oznámil, to už byl blackout na trati u konce, že všichni musí vystoupit, přejít na druhé nástupiště a půl hodiny tam počkat na vlak od Prahy. To už vzduchem létala sprostá slova na-prosto bez zábran.

Není však blackout jako blackout. K dalšímu, tentokrát ne energetickému výpadku a zatmění došlo v hradecké lokalitě U Soutoku. Tam si v roce 2023 dovolil malíř známý pod pseudonymem JW17 na zeď mostu namalovat obnaženou ženu a dílo nazval Plavání. To nadzvedlo aktivistky z uskupení Kozisvět, které dílo, aniž by informovaly autora, přemalovaly. JW17 se tam vrátil letos v červnu, namaloval ženu, tentokrát oděnou v plavkách, a dílo nazval Slast. Uplynulo několik dní a někdo lehce erotickou malbu doplnil hesly proti sexualizaci žen a sexuálnímu násilí, aby o něco později byla Slast přemalována kompletně. Přestože šlo o umělecké vyjádření bez stínu sexismu, aktivistky dospěly k zateplení. Ještěže tam JW17 nemaloval nahého muže, to by byl teprve blackout. ■

Hradec jsou Králové a Královny už 800 let

Drone show

Největší v ČR a SR

Tata Bojs

The Atavists
Šufunky Gang

31. 8. 2025 (náhradní termín)

Park 360, Hradec Králové
VSTUP ZDARMA

Kulturní a vzdělávací
společnost
Hradec Králové

PARK 360

hk800.cz

Generální partneři

Hlavní partneři

Partneři

Klub 800

Mediální partneři

C. BECHSTEIN

Hradecké služby
Hradec Králové

Heraeus
medevio

MANUFACTURE
PRIM
1949

HERAEUS

STYL 800

XXXI

EUROPA

ELLA-CS

magnalink

GAFA

GLATT

LESYER

DAHASL

KINGSPAN

ČESKÁ

ČESKÁ

RESTAURANT

deník.cz

eurowak

BIG MEDIA

RESTAURANT

jako zkušený organizátor hry a bojovník, který vždy šel ostatním příkladem a měl neskutečnou vůli vyhrávat.

Oba patříte k nejzkušenějším hráčům v týmu. Jak byste popsal svou roli ve srovnání s Davidem?

Já nejsem úplně nejhlásitější typ v kabině – spíš něco řeknu ve správný čas a snažím se, aby to mělo váhu. Láďa je podobný, ale promlouvá hlavně svou hrou na hřišti. V zápasech mám obrovskou chuť vítězit, chci strhnout tým a myslím, že celá kabina je nastavená podobně. Láďa navíc dokáže perfektně organizovat hru, je rychlý v myšlení, je běhavý a má výborný přehled. Oba se snažíme být příkladem ostatním, ať už v tréninku, nebo v ostrých zápasech.

Jak velký podíl na soudržnosti týmu mají trenéři a jak vám osobně vyhovuje herní styl pod trenérem Horejšem?

Obrovský. Náš realizační tým pracuje opravdu profesionálně. Dává nám prostor na individuální přípravu, využíváme detailní videorozbory soupeřů a kdo potřebuje, má k dispozici skvěle vybavenou posilovnu i kondiční trenéry. Vyhovuje mi to opravdu hodně. Na mém postu je to samozřejmě i o variabilitě – trénujeme určité věci, ale v zápase reagujete na soupeře a musíte být schopni rychle se rozhodovat, někdy improvizovat. Často spoléhám na vlastní cit pro hru a zkušenost, což mi trenérův herní styl umožňuje.

Ve špičkovém fotbale dnes vidíme spoustu zkušených hráčů. Je to tým, že se změnila příprava?

Určitě, dnes je péče o hráče na úplně jiné úrovni než dřív. Jsem rád, když mi trenér nabídne nějakou úlevu v tréninku, ale upřímně, moc zvolňovat nechci. Chci být pořád u týmu a držet krok s mla-

dými. Když jste dobře připravený, všechno se vám v zápase vrátí.

Cítíte, že pořád stačíte mladším spoluhráčům?

Ano, myslím, že pořád ano. Mladí mě motivují k lepším výkonům, díky nim se posouvám dál. Je to i o vůli a vztahu k fotbalu – a ani jedno u mě nikdy nechybělo. Rozhodně chci pokračovat. Fotbal mě pořád neskutečně baví a udělám maximum pro to, abych byl platný pro tým co nejdéle.

S jakým cílem jdete do nové sezóny?

Moje ambice jsou jasné: chceme do první šestky. Neumím uvažovat v duchu, že bychom měli být někde uprostřed nebo dole. Tým na to podle mě máme a teď je na nás, abychom to dokázali i výsledkově. Česká liga je ale těžká v tom, že dalších deset týmů má úplně stejný cíl – bude to velká výzva.

Koho čekáte mezi hlavními favority?

Největší favorité jsou jasní – Sparta, Slavia a Plzeň, případně Ostrava, pokud bude hrát poháry. Tyhle týmy mají opravdu silné kádry, dlouhodobě jsou nahoře. My se musíme soustředit sami na sebe a rozhodně, jak zvládneme klíčové zápasy. V lize často rozhodují detaily, ale věřím, že jsme dobře připraveni a můžeme překvapit.

Máte pro sebe vytyčený nějaký osobní cíl, třeba konkrétní počet gólů v sezóně?

Nemám vyslovené číslo, ke kterému bych směřoval, ale do každého zápasu jdu s tím, že chci dát gól a být pro tým platný v ofenzivě. Na trénincích hodně pilujeme zakončení i různé kombinace, jsme na to nastaveni jako celý tým. Mým úkolem je být kreativní, takže chci mít čísla a být vidět. Budu dělat maximum pro to, abych se dostával do šancí a byl ve vápně nebezpečný.

Motivuje vás k výkonům i to, že jste v Hradci vlastně doma?

Určitě. Vyrostl jsem tady, prošel jsem mládeží i do-
rostem a vždycky jsem se chtěl jednou do Hradce
vrátit. Teď tu žiju, hraju na novém nádherném sta-
dionu a mám kolem sebe rodinu, přátele, známé.
Když přijdu na zápas a vidím plný stadion, moti-
vuje mě to ještě víc. Každé utkání je pro mě svátek,
a když dorazí i rodina a blízcí, makám ještě o to víc.

**Naprostá většina fanoušků vás má dodnes spojené-
ho se skvělými výkony na evropském šampionátu
v roce 2012. Jak na ten turnaj vzpomínáte?**

Určitě, EURO 2012 je pro mě největším repre-
zentačním zážitkem. Cesta tam začala už baráží
s Černou Horou, kdy jsem dal gól, a od té chvíle
jsem se usadil v základní sestavě. Pro tak mladého
hráče to byl obrovský skok. Zápas s Ruskem byl
zvláštní – vstřelil jsem gól na 2:1 po krásné při-
hrávce od Jardy Plašila a chvíli to vypadalo, že se
ještě můžeme vrátit do zápasu. Bohužel jsme se
na to nedokázali navázat a propadli jsme se. O to
cennější bylo, že jsme dokázali semknout, rozjet se
a nakonec postoupit ze skupiny.

**Vaše kariéru výrazně ovlivnilo právě to zranění po
odchodu do Německa. Jaký to byl zásah do psychiky
mladého hráče?**

Byl to obrovský šok. Ještě dnes mám před očima
ten moment, kdy jsem si v Německu zranil kole-
no. Můj operatér mi řekl, že si není jistý, jestli ještě
budu vůbec fotbal hrát – to mě tehdy úplně zlomi-
lo. Fotbal byl můj život a najednou mi ho někdo
vzal. Do Wolfsburgu jsem přicházel s tím, že je to
přestupní stanice a možná mi to otevře cestu ještě
výš, místo toho přišla krutá rána a nevěděl jsem,
co bude dál.

Dá se říct, že vás ta zkušenost v něčem posílila?

Určitě mě to hodně posílilo po psychické stránce.
Hlava mě podržela, ale zároveň tělo nestačilo – ko-
leno po zákroku často otékalo a i když jsem chtěl
víc trénovat, kvůli zdravotním omezením jsem
nemohl jít na maximum. V Bundeslize právě tahle
přípravenost a pracovitost rozhoduje, je to obrov-
ský rozdíl oproti českým poměrům. V tu dobu
jsem zkrátka na to tempo nestačil, i když jsem cítil,
že fotbalově jsem na tom stále dobře.

**Až jednou pověsíte kopačky na hřebík, umíte si před-
stavit, že byste zůstal v klubu?**

Přemýšlím o tom a už jsem se o tom i s vedením
bavil. Chtěl bych určitě u fotbalu zůstat, a když to
půjde, tak v Hradci. Nikdy jsem nebyl typ, co by
se chtěl někam schovat nebo jen přežívat v pozadí.
Naopak, mám ambice a klidně si dovedu předsta-
vit i větší roli. Ale v tuhle chvíli chci ještě naplno
hrát, být platný na hřišti, a dokud ve mně energie
je, dávám všechno do fotbalu.

**Kdybyste teď mohl promluvit k malému Vaškovi
Pilařovi, co byste mu poradil?**

Aby byl pořád takový, jaký byl. Na dětství mám
skvělé vzpomínky. Už na základce jsem si pod
otázku „Čím chceš být?“ napsal fotbalista. Ta láska
ke hře i touha překonávat se byla od začátku sil-
ná. Měl jsem ohromné štěstí na rodinu – hrál jsem
s bráchou, s dědou, babička mi fandila, doma mě
všichni neskutečně podporovali. Tím, že jsem byl
drobný a pořád mi někdo říkal, že malý kluk nemá
šanci, jsem se možná ještě víc utvrdil v tom, kým
chci být. Chtěl jsem pořád něco dokazovat, někoho
dohánět a myslím, že právě tahle vlastnost mě do-
stala tam, kde jsem dnes. Dětem bych přál to samé:
opravdovou vášň, radost ze hry, ať už je to coko-
liv – a hlavně zdraví, které k tomu patří. Nelituji
vůbec ničeho. Kdybych měl malému Vaškovi něco
poradit, řekl bych mu: vydrž, jednej tak jako doteď,
protože tvá vytrvalost, zarputilost a láska ke hře tě
nakonec dostanou tam, kam patříš. ■

VOTROCI

VERSUS

Pardubice
10. 8.

Olomouc
23. 8.
24. 8.

Nemělo to sexistický podtext, jak je mi podsouváno

Svým způsobem rozvířil poklidné hradecké vody. Malíř Jan Dostál (35), který vystupuje pod uměleckým pseudonymem JW17 Mind Strike, pochází z Hradce Králové. Je nejen tvůrce graffiti, ale také rozměrných muralů na zdi opuštěných budov. V roce 2023 jeho dílo nahé ženy nazvané Plavání na mostě U Soutoku v Hradci vzbudilo rozruch a aktivistky z uskupení Kozisvět ho přemalovaly. Autor se letos vrátil na „místo činu“ a namaloval tam dívku, tentokrát oděnou v plavkách, a dílo nazval Slast. Uplynulo několik dní a někdo lehce erotickou malbu doplnil hesly proti sexualizaci žen a proti sexuálnímu násilí, aby o něco později byla Slast přemalována kompletně. „Musím říci, že mě to nějak extrémně nepoznamenalo, prostě se to stalo a tím to pro mě končí,“ řekl umělec ve svém ateliéru v Horních Počernicích, kde Salonkám poskytl rozhovor.

✎ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ARCHIV JANA DOSTÁLA

Jak vnímáte umění ve veřejném prostoru?

Primárně ho vnímám jako svobodný projev. Věci, které se v něm objevují, nějakým způsobem odrážejí dění a život v tom místě a jsou svobodným vyjádřením autorů. Samozřejmě to má do určité míry nějaké morální limity, ale vždycky jsem to při tvorbě svých děl na stěnu domu bral tak, že si můžu dovolit v podstatě cokoliv. Je to autentické umění nezatížené komercí ani reklamou. Proto jsem to začal dělat, protože se v tomto uměleckém vyjádření cítím velmi jistě a přináší mi to obrovskou radost.

U veřejnosti však často vzbuzuje kontroverze. Proč tomu tak je?

Myslím si, že u některých lidí je to často nějaký předsudek. Když se něco objeví na zdech, hodně lidí to považuje za špatné, protože ti ostří graffitiáči, kteří tvoří jen ilegálně, nedělají umění úplně dobrou reklamu ve smyslu legality. Když se já prezentuji na veřejnosti, snažím se dělat věci, které diváky pozitivně zaujmou, jsou dobře a jasně rozpoznatelné. Mnozí představená díla odmítanou, proto by měla být komunikace s nepoučenou veřejností srozumitelnější.

A právě kontroverze vzbudilo vaše graffiti s názvem Plavání, které jste v roce 2023 vytvořil na mostě U Soutoku v Hradci Králové. Odhalená prsa plavkyně neunikla pozornosti aktivistek z uskupení Kozisvět, kterým vadilo údajné sexistické zobrazení ženy, a vaše dílo přemalovaly. Jak jste na to reagoval?

Na tom místě jsem měl malbu už předtím, ale nebyla tak explicitní a navíc černobílá. Ta zeď se mi líbí, protože je krásně orientovaná a je na ni dobře

vidět. I když se na veřejnosti držím spíše zpátky, přesto mám tendenci trochu provokovat a v tomto případě jsem se neudržel. Když se dílo objevilo na mostě, měl jsem velmi dobré odezvy, které jsem ani nečekal. Dámy tomu ale nasadily korunu, když ho přemalovaly, což vzbudilo ještě větší pozornost a dopadlo to tak, jak to dopadlo.

Z jejich pohledu nešlo o erotiku, ale v Plavání prý byla, sice latentně, přítomna pornografie. Byla?

Myslím si, že je to úplně mimo, žádný záměr to nebyl. Ano, jde o nahé ženské tělo, což ještě neznamená, že jde o pornografii. Je to nesmysl, nic takového jsem nezamýšlel, pornografie to není, možná tak trochu kýč.

Proč jste se rozhodl vrátit se na místo a letos v červnu na most namalovat graffiti Slast, které navazuje na původní Plavání, akorát ve střídmější a méně provokativní podobě?

Původně jsem se na to místo už vracet nechtěl, odmítal jsem to, nerad se vracím do stejných vod. Časem to ale ve mně uzrálo, protože mě hodně lidí nabádalo, abych se tam přece jenom vrátil a něco tam vytvořil. Po nějaké době jsem se tedy rozhodl, že se tam vrátím, a vznikla Slast navazující na Plavání. Jsem rád, že jsem to udělal.

Přesto i toto dílo vzbudilo pozornost, debaty i emoce Hradečanů nejen na sociálních sítích. Nejdříve se na něm objevila hesla upozorňující na sexuální násilí, vysoký počet znásilnění nebo deprese lidí související s jejich vzhledem a teď ho někdo kompletně přemaloval. Chcete to nějak okomentovat?

Je to legální plocha, takže se tam takové věci dít mohou. Je na mě samozřejmě upřená pozornost, takže se na mě dobře míří. Navíc se to někomu zdálo už od počátku špatné. I když s hesly, co se přes moji malbu objevila, souzním, v kontextu obrazu podle mě nefungují a podobné problémy by se měly řešit jinak než takto negativní formou. U veřejnosti to přijato nebylo a tím se bohužel povědomí o závažnosti tématu moc nebuduje. Z čistě sobeckého hlediska, žádného autora nepotěší upravení nebo změnění jeho díla a záměru.

Je pro vás kladná či záporná reakce veřejnosti lepší než žádná?

Sto procentně. Když se o díle mluví, ať v záporném, nebo kladném slova smyslu, je to vždy lepší než totální lhostejnost. Někdy mám pocit, že se na stěny domu dělají rozměrné, velmi drahé murály, kolem nichž veřejnost prochází a moc o nich nediskutuje, což je určitě škoda. Proto je někdy lepší udělat něco, co zaujme a vzbudí diskusi.

Nechal jste se slyšet, že v rovině graffiti etiky se na legální ploše do cizích věcí nijak nezasahuje. Dodržuje se to?

Je to obecné pravidlo, které by se mělo dodržovat

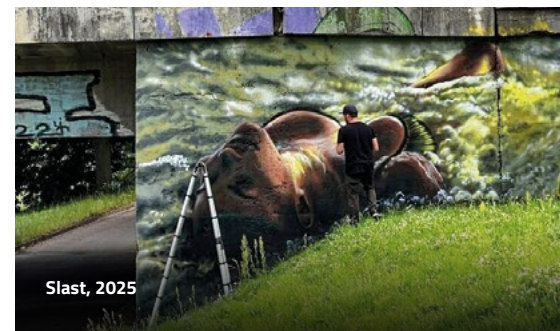
nejen na legálních plochách. Do děl by se nemělo ničím vstupovat, ale raději ho celé přetřít a na tom místě vytvořit něco jiného. Samozřejmě, spousta lidí to nedodrжуje, ale nemělo by se to dít, je to neúcta k autorovi.

Vrátíte se s něčím na hradecký most U Soutoku do třetice, nebo je to už pro vás uzavřená kapitola?

V tuto chvíli to neplánuji, v současné době to není aktuální.

Proslul jste svými velkoplošnými muraly nahých žen, které vytváříte především na opuštěné budovy. Co vás přivedlo k tomuto tématu?

Ono se mi o tom dost těžko mluví, protože si sám kladu stejnou otázku a každý rok na ni odpovídám trochu jinak. Byla to souhra více věcí najednou. Dlouho jsem obdivoval graffiti jako takové, protože mě moc bavila ta energie, která je radikální, tvrdá, nekompromisní, lidi šokuje... S touto energií jsem do své tvorby chtěl vstoupit, ale zároveň jsem do ní chtěl vnést něco malebného, protože jsem se vždy orientoval na tradiční malbu a kresbu. Snažil jsem se přinést něco, co nikdo nedělá, ale zároveň jsem usiloval o to, aby to bylo dostatečně kontroverzní. Proto jsem začal malovat akty s tím, že vše fungovalo na bázi humoru nebo lehkosti, nezátžené žádnými politickými či sociálními tématy. Hodně se nechávám inspirovat trendy sociálních sítí, jejich podbízivostí, marnivostí, humorem nebo trapností. V žádném případě to nemělo sexistický podtext, jak je mi podsouváno. Ženy jsou krásné, dobře se kreslí. To, co dělám, považuji za dokumentární činnost.

Kdy vás oslovilo graffiti?

Vyrůstal jsem v devadesátých letech, kdy se rozvíjela hiphopová subkultura, ježdění na skejtu a samozřejmě s tím bylo spojené graffiti. Bylo to setkání lidí, kteří poslouchají úplně jinou muziku, dělají zcela jiné sporty a umění. To mě velmi zaujalo a už jako dítě jsem si toho začal všimnout. Protože jsem kreslil, vydal jsem se touto cestou a moje první graffiti vzniklo asi v roce 2003, kdy mi bylo třináct let, ale ne na zdi. To bylo až později, někdy po mém dvacátém roce.

Kde všude jste se prezentoval se svými pracemi?

Byly to objekty po celé republice. V současné době mě hodně zvou na různé festivaly, kterým se říká Graffiti Jam, kde se určí legální zóny a tam se maluje.

Jmenujete se Jan Dostál, ale vystupujete pod uměleckým pseudonymem JW17 Mind Strike. Mohl byste ho čtenářům vysvětlit?

Vychází to z mého původního jména jako tvůrce graffiti, z něhož jsem vytáhl dvě zásadní písmena

J a W, a sedmnáctka za tím znamená číslo domu v Malšovicích, kde jsem dlouhou dobu žil.

Je pro vás Hradec Králové, kde jste vyrůstal, důležité město? Vracíte se tam?

Hradec mám velmi rád, myslím si, že je to nádherné město, kam se rád vracím, i když to není tak často. Dokážu se představit i to, že bych se tam někdy klidně přestěhoval zpátky.

Zdědil jste po někom umělecké vlohy?

V rodině jsme žádné velké umělce neměli. Moje máma ale byla velmi šikovná, uměla i dobře kreslit, ale nikdy to nerozvíjela. Takže to mám asi po ní.

Vystudoval jste střední sochařskou školu v Hořicích, ale vysokou už ne. Neuvažoval jste o tom někdy?

Určitě uvažoval, ale v tu dobu jsem byl asi dost nezodpovědný mladý člověk, který měl ambice a nenaplnil je.

Čím se živíte?

Uměním. Prodávám autorské i zakázkové obrazy. Přijímám i zakázky na velkoplošný mural. Je skvělé, že můžu dělat to, co mě baví, a zároveň mě to uživí.

Kam směřuje vaše umělecká tvorba?

Těch směrů je pro mě v tuto chvíli daleko více. Nechci ve své tvorbě opustit ženská témata, ale chci jít trochu stranou od realismu, abstraktní, možná i expresivní cestou, aby tam ta žena byla stále patrná, ale v trochu jiné podobě než v té klasické.

Co máte v plánu do budoucna?

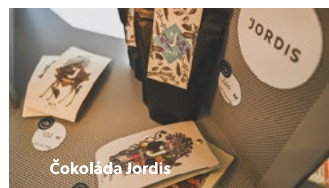
Plánů mám hodně a další projekty přibývají. Zapisuji si na papír nápady, které potom filtruji, snažím se je kreslit a v nějaké formě realizovat. Z nich pak vybírám z mého pohledu ty nejlepší. ■

Showroom Regionálních produktů Hradecko v Infocentru Hradec Králové

Rakytík Cvrček

Čokoláda Jordis

Statek - Hradecké delikatesy

Mýdlárna Levandulový dům

Vitamíny pro Vaše zdraví

Najdete zde rakytíkové výrobky od Rakytík Cvrček - od medu, po zdravá lízátka, fermentovaný nápoj od Doktor Kombucha, výživné Mikrogreens v sadě pro pěstování a přírodní bylinné šťávy Kittos, které podpoří imunitu i vitalitu.

Sladké potěšení i kvalitní káva

Těšit se můžete na čokolády Jordis, Sirob z cukrové řepy od Minicukrovar Mžany, ručně vyráběné tvrdé bonbóny Drops Manufaktura a také Hradeckou výběrovou kávu. Skvělý tip na malý dárek nebo zaslouženou odměnu.

Něco slaného na zub i k pivu

V nabídce je sušené maso Pochtivý Grund, lyofilizované sýry od Harryho, pesto česnek a cibulové čatni Statek a regionální pivo Hradecký Klenot a Pivovaru Beránek. Ideální kombinace na večerní posezení nebo jako originální jedlý dárek.

Péče o tělo

Dopřát si můžete ručně vyráběná přírodní mýdla z Mýdlárny Levandulový dům nebo bylinné masti IncorMedica, které pečují o pokožku šetrně a s respektem k přírodě. Výborné pro chvíle klidu a relaxace nebo jako dárek pro vás či vaše blízké.

Objeďte chuť a vůně Hradecka!

Infocentrum Hradec Králové na Eliščině nábřeží přináší novinku – prodej vybraných certifikovaných Regionálních produktů Hradecko. Tyto výrobky odrážejí poutivou práci místních producentů, tradici a lásku k domácím surovinám. Nabídka je skvělým tipem pro originální suvenýry nebo dárky s příběhem, které potěší a zároveň podpoří lokální výrobce. Na místě si určitě vezměte k pročtení katalog regionálních produktů.

Srdcovka z Hradecka!

Otevírací dobu Infocentra a bližší info najdete na www.hkinfo.cz stránkách. V Infocentru zakoupíte vstupenky a najdete zde celou řadu suvenýrů, merch města ale i tipy na výlety a akce v Hradci Králové a na Hradecku.

www.hkinfo.cz

Infocentrum Hradec Králové

ROZVOZ ZDRAVÝCH SPECIALIT

Vaříme zdravá jídla z čerstvých a kvalitních surovin, která vám zdarma rozvezeme.

Obědy / Polévky / Dezerty / Celodenní menu

www.rozvozsPECIALIT.cz

Video

Regionální produkty certifikuje
Destinační společnost Hradecko, z. s.

www.hradecko.cz
www.hradecko.info

Královéhradecký kraj

Akademie TalentHUB +inovace:

Místo, kde se rodí jednorožci

Na začátku bylo více než padesát zájemců, z nichž pouze patnáct pečlivě vybraných neaktivnějších „jednorožců“ prošlo všemi úrovněmi náročného a inspirativního vzdělávacího programu. Pilotní ročník Akademie TalentHUB +inovace, realizovaný od ledna do června tohoto roku v Královéhradeckém kraji, není jen další „kroužek pro chytré děti“. Je to především laboratoř lidského potenciálu. Místo, kde se z talentu stává čin, z nápadu konkrétní projekt a ze zájmu životní směřování.

Akademie byla rozvržena dvoukolejně, kdy na jedné straně probíhal pravidelný individuální mentoring převážně on-line formou a na straně druhé skupinový mentoring ve vybraných lokalitách v našem regionu. První rovina nabídla patnácti jednorožcům možnost osobního vedení zkušenými mentory z Česka i ze zahraničí, které propojily týmy +inovace a Yoda Mentorship Programme. Vznikla tak jedinečná mentorská síť, jež účastníkům zprostředkovala přímý kontakt s profesionály z oblastí přírodních věd, technologií, podnikání, designu a filozofie v kombinaci s fyzikou, marketingem a dalšími. Výsledky této spolupráce byly často hmatatelné – od návrhu oděvní kolekce přes vývoj vlastní aplikace, problémovou analýzu procesů v elektrotechnické firmě, PR českého astronauta a rozvoj 3D tisku až po analýzu cen nemovitostí pomocí Pythonu či první zaměstnání ve startupu.

Pro některé účastníky znamenal právě odborný mentoring zásadní zlom. „Mentoring byl absolutně fenomenální. Byl to pro mě klíčový díl skládačky. Dan tak pro mě byl pozhánání z hůry,“ popisuje Tonda z Trutnova svou zkušenost. Dan z Vrchlabí si zase pochvaloval práci s metodikou TRIZ, kterou hodlá využít v praxi. Vzniklo tak prostředí, které mladé lidi nejen posouvalo, ale zároveň jim pomáhalo ukotvit se v hodnotách a směrech, jež jsou pro ně osobně smysluplné.

Vedle individuální roviny však hrála klíčovou roli i ta skupinová. Akademie byla rozdělena do čtyř na sebe navazujících úrovní, z nichž každá měla své téma, dynamiku i účel. Prvním z nich bylo hodnotové intenzivní soustředění vedené týmem CERC a prof. Janem Háblem v Klášteře Broumov. Účastníci se v jeho průběhu zabývali

otázkami charakteru, dobra a odpovědnosti. Psali eseje, vedli diskuse, sestavovali „stroje na dobro“ a zamýšleli se nad tím, co znamená být lídrem v dnešním světě. „Šel bych více do hloubky, ale rozhodně to podnítilo myšlení,“ poznamenal jeden ze studentů. Reflexe hodnot a vnitřní orien-

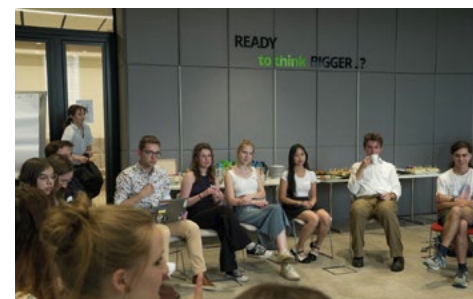
tace se v programu objevovaly záměrně jako protiváha k výkonovému tlaku, který dnešní mladá generace často zažívá.

Druhá úroveň Akademie se odehrála v prostředí, kde by ji čekal málo kdo, a to v truhlářské dílně v České Skalici pod vedením p. Tomáše Ponky. Účastníci si vyzkoušeli týmovou výrobu od plánování a rozdělení rolí přes cenotvorbu až po prezentaci finálního produktu, kterým byl symbolicky dřevěný orloj. Právě tady si mohli účastníci sáhnout na reálný proces práce, zažít zodpovědnost a výzvu řídit tým v praxi. „Mě osobně nejvíce bavilo kolo v truhlárně, protože jsem měl možnost vyzkoušet si aktivně vést tým v rámci pracovního procesu,“ říká Dan z Vrchlabí. Další účastník dodává: „Pan truhlář byl úžasný člověk, prostředí parádní. Nečekal jsem, že mě to tak pohltní.“ Společná tvorba hmotného výsledku přinesla nejen nové dovednosti, ale pod odborným vedením WSU vzdělávání i hluboký zážitek spolupráce a pochopení efektivního rozdělení týmových rolí.

Na popularizačně-naučném veletrhu NOVO EXPO +inovace pak proběhla třetí úroveň Akademie věnovaná psychologii výkonu a takzvané „mentalitě vítězů“. Pod vedením renomovaného kouče dr. Mariana Jelínka účastníci rozebírali, co je skutečnou motivací, jak předcházet vyhoření a proč je důležité vnímat samotnou cestu, nejen výsledek. Dle Mariana byla „debata velmi živá a inspirativní. Třetina studentů se zapojila naplno, jiní zůstali spíše pasivními posluchači. Přesto celkově mentoring hodnotím jako velmi přínosný. Celý projekt považuji za zdařilý a důležitý pro propojení mladých lidí s vědecko-technickou a podnikatelskou praxí.“ A co hlavního si z workshopu na Zámku v Novém Městě nad Metují odnáší samotní studenti? „Navedení na správnou cestu v tom, že je důležité dělat věci rád, nejen proto, že musím,“ shrnuje jeden z nich.

Poslední úroveň Akademie pak bylo setkání s doc. Bohuslavem Bušovem v prostorách školy ZŠ Úprkova zaměřené na aspiraci k vlastním projektu a metodiku TRIZ, kdy měli jednorožci možnost na každodenních příkladech brýlí, stolu či monitoru pochopit výhody zavedení systematického přístupu k řešení problémů a k inovacím. Jak konstatoval další ze studentů: „Bylo to náročné, ale ukázalo mi to úplně nový přístup ke kreativnímu řešení problémů.“

Pilotní ročník ukázal, že Akademie TalentHUB +inovace není pouze dalším vzdělávacím programem. Je zrcadlem toho, co se stane, když dáte mladým lidem důvěru a vytvoříte pro ně podnětné prostředí. Takové, kde je možné zpochybnit vlastní jistoty, vyzkoušet si nové role a najít smysl v tom, co vás baví, ať už je to cokoli. A to je možná ta největší hodnota, kterou si letošní jednorožci odnášejí. Nejen vědomosti, zážitky a kontakty, ale pocit, že jsou na cestě, která má smysl. A že i když si ji každý musí vyšlapat sám, nyní už jsou součástí komunity, jež jim v případě potřeby dodá odhodlání i pomocnou ruku.

Z toho důvodu cesta jednorožců Akademií nekončí, ale už nyní pokračuje formou job shadowingu, kdy se účastníci pohybují po boku profesionálů ve svých oborech a sbírají zkušenosti přímo v terénu. „Díky spolupráci s krajem, 21 subjektů, 16 školami a řadou dalších aktivních jednotlivců včetně mentorů vznikl inkluzivní projekt, který překročil původní plán – 40 % účastníků pocházelo z ekonomicky ohrožených oblastí, přesto se nijak nesnižovali nároky na jejich kvality. Pomohly k tomu moderní ICT nástroje, cílený scouting a silná podpora mentorů. Účastníci, tzv. jednorožci, se při závěrečných prezentacích v Deloitte neztratili ani ve srovnání s vrstevníky z prestižních škol, jako je například Cambridge. Nyní procházejí letní praxí, která má ověřit jejich přínos v reálném prostředí. Akademie TalentHUB chce dlouhodobě budovat komunitu výjimečných mladých lidí s talentem, kritickým myšlením, kreativitou a chutí jednat. Cílem je propojit osobní růst s odpovědným rozvojem regionu. Mnoho účastníků pilotního ročníku chce už nyní v projektu pokračovat a dále sdílet své zkušenosti,“ uzavírá Rado Vejchoda, iniciátor Akademie TalentHUB +inovace. ■

Od kovaného plotu ke špičkové pergole

BRAND STUDIO

Jedna malá zakázka na kovaný plot. Velká zodpovědnost. A spousta otázek. Tak před 14 lety začal Josef Mráz svou kariéru ve firmě LAMARK. Dnes patří k technickým lídrům a zároveň je i mentorem a ambasadorem technické podpory a rozvoje, který mimo jiné pomáhá novým kolegům najít si cestu ve firmě, kde kvalita není jen slovo. Není u vás už čas na pracovní změnu?

„Když jsem nastupoval, byli jsme malý tým s velkými sny. Dnes máme přes sto lidí, moderní halu, špičkové technologie a pořád stejné nadšení tvořit něco, co má smysl,“ vzpomíná Josef Mráz. Ve společnosti LAMARK začínal jako technik a získal zde praktické zkušenosti a cenné poznatky o technických procesech a montážích. Časem zaměřoval zakázky, pomáhal u montáží, později navrhoval

produkty a vedl konstrukční tým. Dnes s úsměvem vzpomíná na svůj první projekt – kovaný plot u rodinného domu: „Uvědomil jsem si tehdy, že když udělám chybu, zákazník ji okamžitě pozná. To mě naučilo zodpovědnosti a důrazu na detail. A taky tomu, že ve firmě LAMARK neexistuje anonymní práce – všechno, co vytvoříte, má jméno a tvář.“

LAMARK: Česká značka, kde kvalita není jen cíl

Společnost LAMARK působí na českém trhu přes 20 let a díky své technické vyspělosti i důrazu na design si vybudovala silné jméno nejen u nás, ale i v zahraničí. Jejich produkty jako hliníkové ploty, designové brány či bioklimatické

pergoly s otočnými lamelami se dnes montují po celé republice, a to od malých zahrad až po reprezentativní sídla.

Co je ale důležité – všechno vzniká v jediné hale v Novém Bydžově, pod jednou střechou, v týmu, kde každý ví, co dělá a proč.

Od železa k hliníku: Materiálová revoluce, která změnila vše

Zásadní technologický zlom nastal v okamžiku, kdy se firma rozhodla opustit výhradní práci se železem a pustit se i do hliníku. Jak vzpomíná Josef Mráz: „Pamatuji si, jak jsme s týmem strávili hodiny a hodiny testováním a hledáním nejlepších řešení. Bylo to náročné období, ale zároveň to byla obrovská příležitost k růstu – nejen pro firmu, ale i pro každého z nás. Technologicky i produktově jsme se posunuli na úplně novou úroveň. Dnes mohu říct, že to byla jedna z nejlepších změn, kterou jsme mohli udělat, protože hliník nám otevírá dveře k mnohem modernějším a sofistikovanějším produktům.“

Výsledkem jsou například hliníkové ploty, které představovaly první krok k modernizaci produkce a příležitosti spojit tradiční hodnoty s moderními materiály. Nebo bioklimatické pergoly s otočnými lamelami, kde každý detail (včetně skrytého pohonu lamel) prošel desítkami testů a vylepšení.

PROČ PRACOVAT VE FIRMĚ LAMARK?

- Stabílní česká firma s dvacetiletou historií
- Moderní hala a technologie včetně CNC strojů
- Důraz na kvalitu a detail, kde každý výrobek má svůj příběh
- Silný tým a férové vztahy – spolupráce, na kterou se můžete spolehnout
- Příležitost růst a tvořit věci, které dávají smysl

„Technická kultura LAMARK spojuje tradici s inovacemi a precizností. Každý proces, od návrhu po realizaci, je promyšlený do detailu a podléhá kontrolám kvality. Klíčovým krokem bylo získání certifikátu EN 1090 od společnosti TÜV NORD, který garantuje kvalitu a shodu našich výrobních a montážních procesů s evropskými standardy.“

Josef Mráz

LAMARK HLEDÁ NOVÉ KOLEGY. TŘEBA PŘÁVĚ VÁS

Společnost LAMARK neustále roste a aktuálně hledá nové posily na několik pracovních pozic:

- Manažer realizace zakázek
- Technik pro zaměření
- Mistr výroby
- Manažer konstrukčního týmu
- Obchodní zástupce
- Externí montážní parta / montážní technik
- Operátor CNC
- Svářeč ocelových a hliníkových konstrukcí

Stačí napsat na kariera@lamark.cz nebo navštívit www.lamark.cz/kariera/.

„LAMARK je místo, kde vaše dovednosti tvoří základy reálných projektů. Zakládáme si na spolupráci, otevřenosti k novým nápadům a respektu vůči každému zaměstnanci. U nás nejde jen o práci, ale o příležitost podílet se na inovativních řešeních a společně s firmou růst. Nováčkům bych poradil, aby se nebáli ptát, učit se od zkušenějších kolegů a přicházeli s vlastními nápady.“

Josef Mráz, mentor
a ambasador technické podpory a rozvoje

„Za těch 14 let jsem se naučil, že žádná výzva není nepřekonatelná, pokud máte kolem sebe dobrý tým. Ve firmě jsme vždy táhli za jeden provaz – ať už jsme řešili nové technologie, nebo složité zakázky,“ shrnuje Josef Mráz. Jeho příběh dokazuje, že tvrdá práce, odhodlání a neustálý profesní rozvoj mohou vést k mimořádným úspěchům. Jeho kariéra je inspirací pro všechny zaměstnance i nové kolegy, kteří chtějí být součástí týmu zaměřeného na technickou preciznost, inovace a kvalitu.

I vy můžete být součástí týmu! ■

Plavčík: Retrokomiks z Hradce plný humoru

Máte rádi humorné komiksy a Hradec Králové? Pak si bezpochyby oblíbíte Bědu Kropíka – hlavního hrdinu nové komiksové romance Plavčík. Jeho úsměvné příběhy se odehrávají především v prostředí hradeckých městských lázní 70. let minulého století. Autorská trojice Jiří Polák, Rudolf Vítek a Jaroslav Cimprich na 46 stranách nabízí vtipnou směs absurdních situací, milostných eskapád i satiry na tehdejší socialistickou realitu.

❧ TOMÁŠ KULHÁNEK

Běda Kropík není ani zdaleka nová postava. Autorská dvojice Jiří Polák a Rudolf Vítek ho stvořila už před více než padesáti lety. „Plavčík Běda s námi putuje skoro celým aktivním životem, protože jsme ho stvořili už v roce 1971. Na výsledky naší práce jsme si však museli počkat přes třicet let – dílem kvůli věkové i tvůrčí nezralosti, dílem kvůli omezeným možnostem, které několik státních nakladatelství začínajícím autorům v dobách normalizace poskytovalo. Nicméně tehdy ani dnes – ne a ne se plavčíka zbavit,“ říkají Jiří Polák a Rudolf Vítek. Druhý z autorů je dokonce jasným předobrazem hlavního hrdiny – jak profesí, tak vizuální podobou i povahovými rysy.

I když si plavčík Běda na svou chvíli slávy musel dlouho počkat, na veřejnosti se už v minulosti několikrát objevil. Před dvaceti lety nejprve v humoristické novele Vlnobítí a v roce 2009 také v knize s názvem Uhní se, topí se!. Vybrané kapitoly z obou těchto knih pak zazněly i v Českém rozhlase Hradec Králové, kde je načetli známí herci Miroslav Táborský a Pavel Soukup. Ačkoliv by se mohlo zdát, že od té doby už na Bědu Kropíka všichni zapomněli, opak je pravdou. Po dlouhých šestnácti letech se teď blondatý plavčík dočkal další knihy – retrokomiksu, který na základě námětu z obou zmíněných knih nakreslil hradecký kreslíř Jaroslav Cimprich.

Pro pozorné čtenáře Salonek není Jaroslav Cimprich neznámým jménem. Před třemi lety v našem magazínu představil první ryze hradecký komiks. Zatímco tehdejší Příhody party od Bílé věže zobrazovaly dobrodružství šesti hradeckých chlapců na konci druhé světové války, Plavčík zažívá mnoho úsměvných situací v příbězích z prostředí hradeckých městských lázní v 70. letech minulého století.

„I když jsou to oba retrokomiksy, jsou v mnohém rozdílné. Plavčík je humoristický, což je styl kreslení, který mi je přirozeně bližší. Přes padesát let jsem autorem kresleného humoru,“ říká Cimprich, který kresbami na 46 stran komiksové romance Plavčík strávil téměř celý jeden rok.

Všimaví čtenáři v jeho kresbách jistě poznají některá známá hradecká místa. Kromě městských lázní se v Plavčíkovi objevují i Stříbrný rybník, obřadní síň v domě U Špuláků nebo tehdejší obchodní dům Prior. Na titulní straně pak bezpochyby rozeznáte ikonickou siluetu Bílé věže a katedrály Svatého Ducha. „Název Hradec Králové se ale tentokrát v celém komiksu nikde neobjevuje. Ty příhody by se v té době mohly odehrávat i v kterémkoliv jiném městě,“ vysvětluje Cimprich.

I podle autorů Jiřího Poláka a Rudolfa Vítka je důležitá zejména doba, ve které se příběhy plavčíka Bědy odehrávají. „Humoru a zejména satire se dařilo v minulosti více než nyní. Sedmdesátá léta byla nejen dobou našeho mládí, ale i tuhé totality, která díky své tuposti k tomu dávala jistotu, byť omezenou příležitost. Proto se v lázních objevují soudruzi blázni, proto známkou nejvyššího hmotného blaha byla televize či džiny z Tuzexu, proto je v lázních i jinde ledacos zanedbané a dosluhující. Prostě střet si z demokratických poměrů je o hodně těžší než zesměšňovat totalitní režim, který se navzdory všemu tomu marasmu holedbal, že tu bude navěky,“ říkají s úsměvem oba autoři.

Komiksová romance Plavčík je už několik týdnů k dispozici u vybraných knihkupců. Na začátku července byla kniha oficiálně pokřtěna v Penzionu Viktorka v blízkosti Ratibořického zámku pod patronací režiséra Tomáše Magnuska. Vydavatelem komiksu je nakladatelství Knihy s úsměvem, na jehož e-shopu lze knihu zakoupit. Chcete-li jít v Hradci Králové takzvaně na jistotu, můžete si

pro Plavčíka zajít třeba na hlavní vlakové nádraží do knihkupectví Ambra. K dostání je také v městských lázních a v Kavárně Muzeum. A pokud vás plavčík Běda zaujme, věřte, že jeho snaha o zviditelnění ani novým komiksem nekončí. „Bédovy ambice se donesly i k lidem od filmu, takže kdo ví, čeho se ještě dočkáme,“ říkají s úsměvem Polák a Vítek. Podle Jaroslava Cimpricha rozhodně není vyloučeno ani komiksové pokračování. „Nedokážu to úplně přesně odhadnout, ale myslím, že jsem použil zhruba jen polovinu ze všech těch příběhů, které v původních knihách plavčík Běda zažívá,“ uzavírá kreslíř Cimprich. ■

INZERCE

Orlice park

Dr.Max+ Lékárna, SPORTISIMO, pepco®, ASAT SVET HODINEK, orion, ROSSMANN, SIRIUS, KLETINOVÝ KOUTEK, Optika Doubrava, GECO TABAK • TISK, ACTION, TED, e-on Drive, Break fast Cafe

orlicepark.cz | Orliceparkshopping | Orlicepark

Pevnostní Hradec Králové ve vzpomínkách svých obyvatel

Mezi lety 1766 až 1789 byl Hradec Králové přestavěn na bastionovou pevnost, čímž stát reagoval na předchozí územní ztráty ve válkách s Pruskem. Dosavadní královské věnné město se tak stalo městem pevnostním, což pro obyvatele znamenalo řadu změn společenských, ekonomických i urbanistických. Opomenout nelze ani symbolický pokles prestiže. Zároveň ale Hradec Králové zůstával sídlem biskupství, státních úřadů a centrem vyššího školství. Toto všechno se odráží ve vzpomínkách obyvatel města v 19. století.

☛ JOSEF ŠRÁMEK, FOTO: SBÍRKA MVČ

Spisovatel Ignát Herrmann (1854–1935) zachytil ve svém díle dojem, který měl na počátku 19. století z Hradce Králové jeho dědeček Jan Hostivít Pospíšil (1785–1868). „Na návrší vystupoval Hradec, jehož znamenitá silhueta rýsovala se na obzoru, k nebi čněla vysoká, mohutná Bílá věž, ovládající město, po její pravé straně zasmušilé staré věže hlavního chrámu svatého Ducha, po straně levé zvláštní kopule kaple svatého Klimenta. Pod městem betlémovitě skupeným rozkládaly se ponuré valy pevnostní ochranným kamenným kruhem,“ vzpomínal spisovatelův dědeček na první setkání s městem.

I Pospíšilův vnuk prožil v Hradci Králové své dětství. Herrmann na Hradec vzpomínal jako na město stísněné a sražené na kopečku, hustě obydlené, až ho přirovnával k mraveništi. Dále barvitě

vykreslil místní tmavé průjezdy i samotné domy, kritizoval také nedostatečné dobové hygienické poměry. Přesto však tituloval Hradec svého dětství milým veselým městem, které bývalo přirovnáváno k „malé Praze“.

Poměrně ostře se na adresu Hradce Králové poloviny 19. století vyjádřil jiný rodák, právník, dramatik a spisovatel Josef Štolba (1846–1930). Město oné doby nazýval „hrůzoplou pevností“ a také on poukázal na stísněnost poměrů, v nichž obyvatelé Hradce žili. Velmi negativně hodnotil vliv armády, která podle jeho zkušeností hrála ve městě prim, a tak byl pro Hradečany velitel pevnosti „druhým pánembohem“. Podobná svědectví zachytil také Ignát Herrmann. S ohledem na své zájmy pak Josef Štolba kvitoval, jaké zázemí mělo v tehdejší Hradci divadlo, vadilo mu však, že zde hrály hlavně společnosti německé, zatímco česká činohra byla omezena na ochotnická představení.

Po roce 1850 přišel do Hradce Králové učitel Kristian Stefan (1819–1892). Ten později ve svém díle zhodnotil stavbu pevnosti jako jednu z hlavních královéhradeckých katastrof a Hradec tak poklesl na významu. Stefan již v této době vnímal i hospodářské zaostávání města v důsledku absence moderního průmyslu. Přesto i on charakterizoval Hradec Králové přelomu 60. a 70. let 19. století jako „úhledné přívětivé město, majíc bez mála 6000 obyvatelů ve 231 domích, je na dvou náměstích s jedním malým pláckem a v sedmi nedlouhých, avšak dosti širokých ulicích těsně vedle sebe stojící...“.

Jako student poznal pevnostní Hradec Králové pozdější učitel a spisovatel Alois Jirásek (1851–1930). Podle vlastních slov o Hradci slyšával od dětství jako o sídle úřadů, biskupství, soudu s vězením i jako o pevnosti plné vojáků. Město si také spojoval s kulturním životem, díky nakladateli Pospíšilovi. Na první dojem Jiráskovi Hradec připomínal Josefov, záhy však ocenil další místní pamětihodnosti,

např. starou městskou Slezskou bránu a především gotický chrám Sv. Ducha.

Za studiem přišel do Hradce Králové také budoucí novinář a spisovatel Václav Řezníček (1861–1924). Ten konstatoval, že „Hradec Králové svými pevnostními hradbami a pak svou zasmušilou výstavností učinil na mne obrovský dojem“. Udivilo ho množství vojáků a studentů, budovy gymnázia i biskupské rezidence a především chrám sv. Ducha a Bílá věž se sousední kaplí sv. Klimenta. Také Řezníček si posteskl na dobovou hygienu, zvláště na nedostatek studniční vody. To ho vedlo ke konstatování, že je s podivem, „že v Hradci byl tyfus nemocí na tamní zdravotní poměry skutečně dosti řídkou“.

Ačkoliv řada pamětníků ještě zažila rozkvět Hradce Králové za starosty Ulricha, přesto – až na výjimky – nehodnotili pevnostní éru města veskrze kriticky, ale vzpomínali na zmizelý Hradec se zjevnou nostalgií. Bylo to přece jen město jejich mládí. ■

INZERCE

25
Futurum
PROSTĚ LEPŠÍ JIŽ 25 LET

SPORTOVNÍ DEN
SE SPORTY TV
31. SRPNA

OMODA

AKČNÍ CENA
599 000 Kč S DPH

VOZY SKLADEM
v Hradci Králové a Trutnově

OlfinCar

OLFIN Car s.r.o.
Bratři Štefanů 66/85
500 03 Hradec Králové
www.olfincar.cz

NEXTMIND ROSTE. PŘIDEJ SE K NÁM.

Jsme Nextmind – česká firma, která pomáhá městům, firmám i institucím **zavádět umělou inteligenci do praxe.**

Stavíme na zkušenostech z desítek projektů, vlastním týmu specialistů, marketingové agentuře i mediálním zázemí.

Naše řešení jsou šitá na míru – od analýzy přes implementaci až po komunikaci změn.

ROZŠÍŘUJEME TÝM A HLEDÁME NOVÉ PARTÁKY!

Projektový manažer

– bude řídit zakázky a projekty pro města i firmy. Potřebujeme tah na branku, organizovanost a dobré vystupování.

Analytik / BI specialista (AI)

– pro práci s daty, tvorbu reportů a nasazování AI nástrojů (Azure, Google Workspace apod.)

Prompt specialista

– experta na práci s jazykovými modely typu GPT – tedy někoho, kdo umí mluvit jazykem AI a tvořit chytré prompty.

Lokalita

– ideálně Královéhradecký nebo Pardubický kraj, ale můžeš být odkudkoliv – důležitá je mobilita na schůzky.

**Chceš být u toho,
jak AI mění svět?**
Ozvi se nám.

your@nextmind.cz

Více na: nextmind.cz/hiring

Nextmind

AI Česká asociace
umělé inteligence

Energetické společenství: Nová éra komunitní energetiky

V Hradci Králové se rozbíhá unikátní projekt komunitní energetiky, jehož smyslem je sdílet elektřinu ze školních solárních panelů i s dalšími městskými objekty. „Propojujeme ekonomický i vzdělávací rozměr – děti přímo vidí udržitelnost v praxi,“ říká koordinátorka projektu Michaela Majerčáková. Školy se tak stávají laboratorii budoucích řešení a pilotem, který má inspirovat další města v republice. „Projekt je stále novinkou, nejen v našem městě, ale i v celé republice. Hradec Králové je jedním ze 43 měst, která byla vybrána ve výzvě Ministerstva životního prostředí k zakládání energetických společenství,“ doplňuje ředitel Technologického centra Hradec Králové Ondřej Zezulák.

O co vlastně v tomto projektu jde? Můžete stručně shrnout jeho podstatu?

Majerčáková: Projekt je založen na komunitní energetice – v našem případě sdílení elektřiny vyrobené ve školách s ostatními městskými budovami, kde fotovoltaiku instalovat nelze. Klíčová je existence energetického společenství, které celý proces organizuje a řídí.

Jak systém funguje v praxi? Lze to zjednodušit tak, že slunce svítí na panely, ty vyrábějí elektřinu a ta putuje dál k odběratelům?

Majerčáková: Přesně tak. V první fázi instalujeme fotovoltaické elektrárny na školní objekty. Elektřinu se snažíme co nejvíce spotřebovat přímo ve škole, ale během prázdnin vznikají přebytky. Dříve se prodávaly distributorům, dnes už mohou být sdíleny například s úřady či jinými městskými objekty, kde by umístění fotovoltaiky bylo problematické, potažmo ekonomicky neefektivní – a to za výhodnějších podmínek.

Kdo konkrétně bude patřit mezi první odběratele elektřiny? Jsou to zejména úřady?

Majerčáková: Zaměřili jsme se na objekty s největší spotřebou. V první fázi jde zejména o magistrát a koupaliště Flošna.

Zezulák: V první etapě projektu bude dvanáct školních objektů vybaveno fotovoltaikou, které budou samy výrobci energie. K nim budou přiřazeni dva výše zmínění klíčoví odběratelé. Do budoucna ale plánujeme zapojit i další městské objekty – například kulturní zařízení, úřady, bazény nebo lázně. Potenciál je opravdu velký.

Proč jste jako místo instalace solárních panelů vybrali zrovna školy?

Majerčáková: Do značné míry rozhodovala dostupnost dat. Právě u škol jsme již měli přesně zpracované údaje o spotřebě a efektivitě, také proto, že se dlouhodobě rozvíjí energetický management města. Pro ostatní městské objekty tyto údaje zatím systémově chyběly. Volba škol tedy byla logická – mohli jsme rychle a efektivně začít.

Zezulák: Fotovoltaické instalace do 50 kWp znamenají jednodušší povolená procesy a reálný časový horizont realizace. To zároveň rozhodovalo o výběru jednotlivých škol pro tuto fázi. A v neposlední řadě jde o prostředí, kde se pohybují děti – je důležité, aby už od dětství viděly princip udržitelnosti v praxi. Když škola část energie vyrobí sama, děti to budou vnímat jako něco přirozeného.

Které konkrétní školy jsou do projektu aktuálně zapojené?

Majerčáková: Projekt je aktuálně rozdělen na tři fáze, v každé z nich jsou vždy čtyři školy. Po úvodních projektových přípravách a prohlídkách některé školy vypadly. Mezi první realizované patří

například Základní a Mateřská škola Plotišť, Základní škola Habrmanova, Mateřská škola Kukleň a další.

Počítá se u škol vždy s přebytkem energie, která bude dále sdílena?

Majerčáková: Ano. Systémy jsou navrženy tak, aby školy využily 60–65 % výroby samy. Přebytky, které vznikají především v létě, se kalkulovaně sdílejí s dalšími odběrateli – podobně jako u rodinných domů.

V jaké fázi se nyní projekt nachází? Už se fotovoltaika montuje, nebo je vše ještě „na papíře“?

Majerčáková: První tři školy jsou ve fázi projektu a výběru zhotovitele, první instalace panelů odhadujeme na letošní podzim. Další čtyři školy připravujeme, realizace může kvůli zimě proběhnout až na jaře.

Budou tedy všechny solární panely fungovat už příští podzim?

Majerčáková: Ano, příští podzim by měla být dokončena celá první etapa projektu. K efektivnímu využívání elektřiny bude potřeba mít také založené energetické společenství, což by se mělo stihnout do konce října. Pokud by instalace prvních elektráren proběhla už během srpna nebo září, budou školy sdílet energii v režimu aktivního zákazníka – tedy v jednodušším režimu a mezi menším počtem odběratelů – než vznikne samotné společenství.

Jakmile začne první fáze a panely budou v provozu, rozběhne se i sdílení vyrobené elektřiny?

Majerčáková: Přesně tak. Hned jak začne výroba, vybereme k prvním třem školám další objekt, se kterým vytvoříme skupinu pro sdílení v rámci aktivního zákazníka. Přebytky ze škol poputují na tento objekt. Jakmile bude založené energetické společenství, sdílení přesměrujeme pod něj.

Zezulák: V praxi to znamená, že i když třeba ještě nebudou všechny panely hotové, jakmile je to technicky možné a splníme dotační podmínky, začneme s oficiálním založením společenství. Někdy se procesy administrativně překrývají, ale v jakékoli situaci umíme nabídnout řešení – např. v podobě režimu aktivního zákazníka jako bezpečné „mezifáze“, dokud nebude společenství oficiálně vzniklé.

Majerčáková: Máme připravený model, ať už panely budou hotové dřív, nebo později. Důležité je, aby přebytky nikdy nekončily bez využití.

Co znamená a co obnáší založení energetického společenství z hlediska praxe?

Majerčáková: Je to platforma komunitní energetiky, která jasně definuje role jak výrobců, tak odběratelů.

Zezulák: Společenství může být zapsaný spolek nebo družstvo. My volíme spolek – správa je jednodušší a lépe odpovídá městským potřebám. Členové spolku pak mohou rozhodovat, volí vedení a společně správu ovlivňují. Výhodou je také ekonomická úspora – chceme, aby elektřina v rámci společenství byla minimálně o 15 % levnější, než je cena vysoutěžená městem v rámci centrálního nákupu.

Majerčáková: Společenství zároveň zajišťuje správu i provoz fotovoltaiky po stránce právní, organizační i technické. Nastavuje vztahy mezi majitelem budovy, správcem, provozovatelem a jednotlivými odběrateli tak, aby všichni přesně věděli, jaká je jejich pozice a odpovědnost.

Zezulák: Klíčovou funkci má nastavení tzv. alokačních klíčů – pravidel, jak se sdílená energie přiděluje konkrétním odběratelům – tak, aby byl celý systém co nejefektivnější. To je možná vůbec nejvýznamnější role koordinátora projektu.

Bude se to v budoucnu týkat i běžných domácností?

Zezulák: Ano, do budoucna s tím počítáme. Zatím společenství vzniká v rámci městského majetku, ale dalším krokem může být rozšíření i na firmy, společenství vlastníků a běžné domácnosti. Nejprve však musíme celý proces dobře vyzkoušet a stabilizovat. Do budoucna si umíme představit vznik i více samostatných lokálních energetických společenství třeba podle jednotlivých městských částí. Variant je v tuto chvíli mnoho, jak to bude vypadat v praxi, teprve budeme navrhovat až na základě získaných zkušeností.

Kde jste čerpali inspiraci? Funguje někde ve světě podobný model?

Zezulák: Projekt je stále novinkou, nejen v našem městě, ale i v celé republice. Hradec Králové je jedním ze 43 měst, která byla vybrána ve výzvě Ministerstva životního prostředí k zakládání energetických společenství. Získali jsme dotaci na přípravu projektu a vzniká také celá sada metodických materiálů. Ty budou sloužit jako inspirace a vodítko i pro další města či jiná uskupení v Česku. Zároveň chceme nabídnout i typizované modely, jak lze společenství sestavit v různých podmínkách – aby další zájemci měli už konkrétní ekonomické i tech-

nické podklady a věděli, jak správně své záměry napláňovat.

Co je na tomto projektu nejtěžší – být pionýrem a vytvářet systém vlastně od nuly?

Majerčáková: Nejtěžší je zřejmě samotná skutečnost, že na domácím poli jde o zcela nový koncept. Zákon o komunitní energetice (LEX OZE II) byl schválen teprve nedávno, takže všichni, kdo chceme tento princip rozvíjet, zároveň hledáme cesty, vzájemně se inspirujeme a ladíme detaily za pochodu. Inspirace ze zahraničí je problematická, protože energetická infrastruktura je v každé zemi jiná – proto je stěžejní domácí sdílení zkušeností. V praxi to znamená intenzivní komunikaci s Ministerstvem životního prostředí i s dalšími skupinami, sdílení jak pozitivních příkladů, tak i varování před úskalími, kterým se vyhnout.

Zezulák: Největší rozvoj nás podle mě čeká až s rozběhnutím většího počtu projektů napříč republikou. Teď v České republice fungují aktivně asi tři až čtyři energetická společenství, hlavně na severní Moravě a v jižních Čechách. Učíme se tedy nejen z vlastních postupů, ale i z chyb nebo úspěchů těchto prvních průkopníků. Neznámých máme stále dost – od vývoje distribučních tarifů až po výběrová řízení na centrální nákup energie. I proto bude samotná ekonomika projektu vyžadovat kontinuální přepočítávání, protože vstupy se budou v čase měnit. Přesto v této cestě vidíme smysl a chceme u toho být od začátku.

Jaké jsou největší překážky, které musíte řešit – nyní nebo do budoucna?

Zezulák: Nejvýraznější překážkou je proměnlivost prostředí. Ceny silové elektřiny sice klesají, ale distribuční poplatky naopak rostou. Ideální by bylo

mít zvýhodněný tarif pro sdílení, což zatím není možné: distribuce je v současném modelu zásadní brzdou.

Majerčáková: Pokud objekt spotřebuje elektřinu přímo tam, kde je fotovoltaika instalovaná, distribuční poplatky neplatí. Jakmile se ale přebytky směřují například na magistrát, administrativně jde už o užití přenosové soustavy a platba distribuce je povinností. Úspora se tak vztahuje jen na silovou elektřinu. Pokud podíl distribuce v ceně roste, ekonomický efekt klesá – a to se mění z roku na rok. Druhou překážkou je také složitý tok informací napříč institucemi: data musí být včas a přesně hlášena distributorovi, operátorovi trhu, regulačním úřadům a nově i do elektroenergetického datového centra, kde se řídí například alokační klíče pro sdílení. Systém se doladuje v reálném čase a do jisté míry se učíme „za pochodu“. To je daň za to, že jsme u zrodu nové éry, a co se skutečně osvědčí nebo selže, poznáme až v ostrém provozu.

Zezulák: Máme řadu nápadů, ale stále bude tlak na efektivitu. Do budoucna bude zásadní téma akumulace – tedy ukládání energie. Ta už dnes není finančně dostupná, ale lze očekávat postupný pokles cen baterií. Bude to klíčový prvek pro soběstačnost členů společenství, stejně jako agilní přizpůsobování celého modelu efektivitě.

Majerčáková: V tomto směru už probíhá novela LEX OZE III, která má systematicky řešit právě akumulaci, agregaci a flexibilitu. Pokud budou na akumulaci k dispozici dotační tituly, pravděpodobně už bez bateriových systémů žádný nový projekt nevznikne. Speciálně velké školské objekty, například pavilonové školy, nabízejí díky svým střešním plochám mimořádný potenciál i pro větší bateriová úložiště. Systém se proto bude průběžně vyvíjet tak, jak poroste zkušenost i možnosti české komunitní energetiky.

Pokud se podíváme ještě dál: je na obzoru „zeleň Hradec“ – tedy město soběstačné, komunitní a ekologické?

Zezulák: S tímto cílem pracujeme, ale víme, že je to cesta na mnoho let. Mezi naše zásadní vize patří výstavba velké fotovoltaické elektrárny v areálu letiště, s výkonem kolem 4–5 MW. Pokud do projektu zapojíme co nejvíce městských objektů, můžeme v budoucnu pokrýt 30–40 % celkové městské spotřeby energií z vlastních obnovitelných zdrojů. To by byl výborný výsledek; konečné číslo pak bude závislé i na tom, zda se do systému zapojí firmy, domácnosti nebo společenství vlastníků. Nevíme

zatím, jestli to celé bude jedno velké společenství, nebo více menších, která budou spolupracovat – obě možnosti představují realistickou cestu.

Majerčáková: V budoucnu může existovat i více paralelních společenství – jedno třeba pro objekty města a městské organizace, další s různými právními a ekonomickými parametry pro soukromé subjekty v určité lokalitě. Sdílení s nimi bude vyžadovat speciální pravidla a dohody. V tuto chvíli se proto zaměřujeme na co nejjednodušší variantu založenou čistě na majetku města a jeho příspěvkových organizací.

Zezulák: I proto jsme nezačali s „megasytémem“, ale naopak s rozumně velkým pilotním projektem. Je lepší vyzkoušet cestu postupně, v menším rozsahu, nabírat zkušenosti, rozšiřovat podle možností a nepodléhat nerealistickým vizím.

Pokud má někdo o komunitní energetiku zájem nebo by ji chtěl ve městě rozvíjet, může se na vás obrátit? Chystáte i nějaké akce nebo informace pro veřejnost?

Zezulák: Určitě. Na srpen a září chystáme sérii seminářů, kde budeme veřejnosti a potenciálním zájemcům představovat nejen samotný model společenství, ale i konkrétní případové studie pro různé typy zapojených subjektů – rodinné domy, SVJ nebo firmy. Budeme zde i pro zájemce o individuální konzultace, aby si pojmy i možnosti ujasnili v klidu a odborně.

Majerčáková: Konzultace nabízíme do konce října i individuálně, ať už v Technologickém centru, nebo podle domluvy kdekoli jinde. Stačí nás kontaktovat a rádi pomůžeme komukoli, koho téma zajímá nebo kdo by se chtěl prakticky zapojit. ■

Trocha nostalgie Hradečáky určitě nezabije – 32. díl

Pamětníci z našeho města si určitě vzpomínají na ty dva šikovné kluky a velké kamarády, kteří pracovali v hradeckých kinech a jejich reklamní malby k filmům na kinech Moskva, Jas a Oko byly neustále obklopeny nadšenými obdivovateli. Byli to v letech 1972–1978 dva naprosto nezapomenutelní pracovníci v propagačním oddělení hradeckých kin, výtvarníci Přemysl Šmíd a Jan Šafránek. Jejich malby velkých rozměrů k filmům a různých herců byly tenkrát obdivuhodné a dokonalé. Proslavili se také hned po 21. srpnu 1968, kdy se zase chodil celý Hradec dívat na jejich odvážné malby proti okupaci našeho státu vojsky spřátelených armád k obchodu kol, dnešní firmě Kulhánek.

Oba tyto pány spolu chodili již do základní školy a byli vždy jako dvojčata, stále spolu. Jejich oblíbenou vinárnou byla tehdy nezapomenutelná Psí bouda, kam chodili pravidelně ke Slávince a Merince na čtvrtku vína. Takové krásné posezení v úžasné společnosti malířů, herců, studentů a dalších sympatických návštěvníků v dnešní době již neexistuje a každý

Obraz namalovaný pro Václava Havla

se tam cítil jako doma. Bohémové Přemek Šmíd a Honza Šafránek, to byli oba výborní společníci a na Psí boudě i na ně se dnes již jenom vzpomíná, samozřejmě v dobrém. Těch hradeckých bohémů tam chodilo více a patřili k nim např. Honza Dlabáček, Milan Švenda a Eda Řezáč, známá a populární postava ze starého města. Eda za minulého režimu téměř nikde nepracoval a nikdy neměl peníze. Ale protože ho po hospodách měli Hradečáci rádi, mohl přijít kamkoliv a všude mu někdo to pivo zaplatil.

Přemysl Šmíd se narodil 17. července 1948 v Hradci Králové. V roce 1968 se stal absolventem Uměleckopřmyslové školy sochařsko-kamenické v Hořicích a v té době byl i členem bigbeatové skupiny Mandragora. Byl to on, kdo společně s Honzou Šafránkem pomáhal na začátku sedmdesátých let rozjasnit tu šedivou atmosféru našeho rudého Hradce Králové, jak o nás tenkrát občané Československa mluvili. Jejich markýzy na hradeckých kinech byly každý týden výstavou street artu, který postupně poznával jednu generaci mladých Hradečáků. Šmídovi bydleli na Masarykově náměstí a jeho otec byl JUDr. Šmíd, který před rokem 1968 vykonával v Hradci Králové funkci prokurátora. Po svém nesouhlasu se vstupem sovětských vojsk na naše území byl zbaven této vysoké funkce a v dalších letech jezdil pracovat jako dělník do opočenské mlékárny v Orlických horách. Právě snad i proto nebyl jeho syn Přemek nikdy příznivcem režimu, ve kterém jsme tehdy po roce 1968 žili.

Cesty kamarádů se však v roce 1978 navždy rozešly, když Šafránek po podpisu Charty 77 emigroval na Západ, a Šmíd se v témže roce, přestože byl velký hradecký patriot, odstěho-

Stojící Přemysl Šmíd, sedící doc. Pavel Vacek

val do Prahy, kde začíná pracovat jako prodáváč v mlékárně u své ženy Jiřiny. Praha pro něho znamenala ten nejlepší rozlet jeho výtvarného talentu, který postupně rozvinul a stal se z něho významný pražský malíř a ilustrátor. Díky svým uměleckým aktivitám se Přemysl Šmíd stále častěji dostává také do konfliktu s komunistickým režimem. Další jeho tvorba pokračovala již v jeho režii a překonávala hranice běžné reality. Své obrazy vystavoval i v tehdejších Československu, samozřejmě na neoficiálních výstavách za pečlivého dozoru STB z Kolína a Prahy. Zastoupení má dnes v soukromých sbírkách v Austrálii, Holandsku, Švýcarsku, Německu, Severním Irsku, Spojených státech, Kanadě, Dánsku, Norsku, Nepálu a Indii. Přemysl také ilustroval řadu knih od významných autorů, např. Jana Pelce, Josefa Nesvadby a Ondřeje Neffa. Spolupracoval také společně s výtvarníkem Milošem Zeithamlem na jedné z největších nástěnných maleb do expozice mořského světa

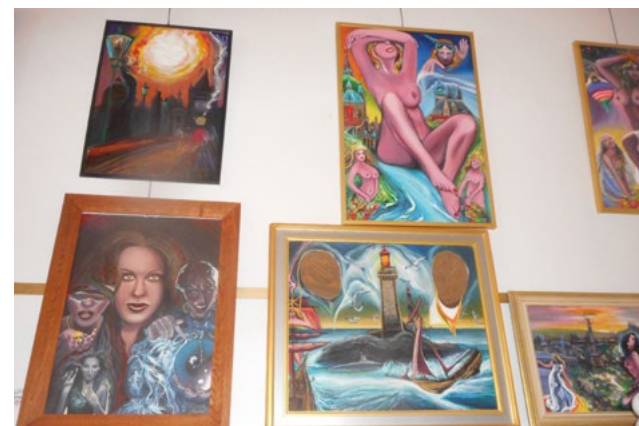
o rozloze 2 700 m². Jeho tvorba se postupně ubírala cestou do převrtělování mystických obrazů kolem nás i jeho příznivců.

V době, kdy přišel do Prahy, bydlel na nábreží u Vltavy, kousek od Václava Havla, kde byla opodál hospůdka, kde se stýkal s undergroundem a přáteli Ivanem Martinem Jirousem (Magorem), básníkem Zbyňkem Fišerem alias Egonem Bondým a dalšími tehdejšími přáteli kolem Charty 77. Byla to právě tato společnost, která ovlivnila jeho další pražskou životní pouť. Společně s nimi pořádal i utajené bytové výstavy svých obrazů, samozřejmě za přísného dohledu pražské STB, jak to v té době u nás fungovalo. Na jedné skupinové neoficiální výstavě v uprázdňených prostorách vily v Praze 6 krátce po instalaci dochází k policejní razii, která končí ukončením celé akce a tuhým výsledkem v úředovných STB. Takových zásahů zažili účastníci těchto akcí v tomto období ještě daleko více.

Jeho pražské aktivity výtvarné činnosti se od roku 1978, kdy pobýval v Praze, neustále násobily a postupně se z něho stával náš přední ilustrátor a výtvarník. Seznamuje se s předními pražskými spisovateli a umělci, kteří využívali jeho talentu a výtvarného umění. Z Přemka se postupně stává Pražák, a přestože měl v Hradci Králové spoustu přátel a kamarádů, ze svého rodiště se tak nějak postupně vytratil. Jeho přátelé z Hradce, z jeho branže nebo Psí boudy, na něho však nikdy nezapomněli.

Jeho pražský kamarád Ladislav Čepička na něho vzpomíná takto: „Bude to již hezkých pár pátků, kdy jsme se poprvé setkali při sklenici piva v hospodě U Černého vola, kam Přemek občas odbíhal ze svého atelieru v malostranském Úvoze načerpat nových sil ke své tvorbě. Z nové známosti se záhy stalo přátelství a z občas navštěvované hospody společná klubovna, kde se odvíjely dosti často vášnivé diskuse se známými a přáteli o umění a kultuře, o ženských, politice, o filozofii a morálce. Měl jsem to štěstí a možnost

stát nedaleko a sledovat Přemka, jeho úvahy, názory, postoje, jeho slova a činy. Všechno to, čemu posléze nechává naplno zaznít na plátnech svých obrazů. Celá jeho tvorba je předstupněm pokusu o zhmotnění jeho vizí a myšlenek. Přemek, to je esence mystiky, východních i kabalistických nauk. Ocítá se v krajinách reálných, cestuje v kosmu, či potápí se pod hladiny oceánů. Nejčastěji nás ale ve své tvorbě provází architektura staré Prahy, Prahy mystické a středu světa.“ Tak to je zkrácený text slov Přemkova kamaráda Ladislava Čepičky, se kterým se v Praze hodně stýkal po různých pražských podnikcích, ale v hospodě U Černého vola byli společně jako doma.

Přemek měl prý velký sen, aby mohl ve svém rodném městě Hradci Králové uspořádat vůbec poprvé svoji vlastní vernisáž svých obrazů. O to samé usilovali i jeho hradečtí přátelé v čele s doc. Pavlem Vackem a Ladislavem Svobodou, kterého zná celý Hradec pod přezdívkou Had. Původně zamýšleli oba pány udělat tuto vernisáž společně s Janem Šafránkem, ale postupně zjistili, že to je úkol velice přetěžký, neboť tyto dva bývalí velcí kamarádi se naprosto rozešli ve svých názorech a každý se potom ubíral pouze svojí vlastní cestou. Nakonec to dopadlo tak, že doc. Pavel Vacek a Ladislav Svoboda společně s Přemyslem Šmídem uspořádali v pátek 16. června letošního roku

v 18 hod. v Artičku tolik očekávanou vernisáž. Na Přemka se přišli podívat jeho kamarádi i spolužáci ze základní školy, jako třeba doc. Pavel Vacek, historik Mgr. Jiří Zikmund nebo v Hradci Králové známý kytarista Jiří Švehlík. Podle přítomných tato vernisáž proběhla v naprosté pohodě a všichni byli nadšení. Přemek byl ten večer velice spokojený a za přítomnosti manželky Jiřiny se mu jeho sen konečně splnil.

Bohužel se za dva dny stala velice nešťastná událost, kdy úspěšný výtvarník Přemysl Šmíd zemřel ve svém milovaném Hradci Králové. Z vernisáže odcházel šťastný a možná právě ten ohromný pocit štěstí

měl být tím pravým důvodem jeho úmrtí, neboť jeho zdravotní stav již delší dobu nebyl v pořádku, Přemek se dlouhodobě léčil. Pro všechny přítomné, kteří se ten pátek 16. června zúčastnili setkání, to byl doslova šok, když se to postupně dozvídali. Jeho obrazy si mohou Hradečáci prohlédnout v Artičku ještě do konce měsíce srpna 2025.

Do výtvarného nebe odešel hradecký rodák Přemysl Šmíd, výtvarník a ilustrátor par excellence, který toho mohl ještě hodně dokázat. Milý Přemku, Bůh Ti zehnej a Hradec Králové a Tvoji přátelé a kamarádi na Tebe nezapomenou. ■

Slávek Trávníček

Nečekala jsem zázrak. A přišel!

Vařit, starat se, fungovat. A přitom si připadat čím dál hůř. Petra z Hradce Králové ví, jaké to je. Dvě malé děti, málo spánku, žádná energie. Pak náhodou objevila službu, která jí dodávala jídlo. A společně s tím i nový pohled na sebe sama. Překvapilo ji, jak málo stačí – když víte jak.

Petra nečekala zázraky. Sama říká, že už zkusila kdekdo. Rady z internetu, diety, domácí pokusy. Nic z toho ale dlouho nevydrželo. „Byla jsem unavená, protivná sama sobě. A nejhorší bylo, že jsem to brala jako normu. Že takhle to teď prostě je.“

Pak jí kamarádka poslala odkaz na rozvoz zdravého jídla – Krabičkujeme. „Upřímně? Byla jsem skeptická. Krabičky mi vždycky přišly buď drahé, nebo moc fit. Ale tahle služba působila normálně. Tak jsem to zkusila.“

První dny přinesly úlevu. Nemusela nic plánovat, přemýšlet, jestli jí dobře. Jedla pravidelně, jídla jí chutnala a porce jí sedly. „Bylo to poprvé po dlouhé době, co jsem se večer nenacpala sušenkami.“

A pak přišel bonus – přístup k online cvičení. „Cvičila jsem pět minut a měla dost,“ směje se. „Ale po týdnu jsem se začala těšit. Zapnula si video, i když děti ještě spaly. Byla to chvíle pro mě.“

Po dvou měsících si všimla, že je lehčí. Doslova i obrazně. Šest kilo bylo dole. Ale hlavně: měla víc energie, začala se mít zase trochu ráda. „Najednou jsem si řekla, že to jde. Bez extrémů. Bez výčitek.“

Za zmínkou o krabičkách stojí Lucie Tvrdonová, výživová specialista a máma, která před lety začala pomáhat lidem s tím, jak jíst, aby jim bylo dobře. Později přidala i vlastní cvičební platformu – Cvičky Onlajn. Díky ní dnes cvičí stovky lidí v obýváku, na dovolené i v kanceláři.

Petra dnes využívá obojí. „Je fajn vědět, že na to nejsem sama. Že mi někdo pomáhá v každodenním chaosu zůstat v pohodě.“ Není to reklama. Je to zkušenost. A připomínka, že změna někdy začíná tím, že si poprvé řeknete: Zkusím to jinak. ■

www.krabickujeme.cz
@krabickujemecz

www.cvickyonlajn.cz
@cvickyonlajn

LETNÍ KINOCENTRAL

130 Kč

6 21:30 SO 21. ŠIKMÝ KOSTEL (DIVADLO V KINĚ)
ÚT 24. ROMEO A JULIE (DIVADLO V KINĚ)
ST 25. CESTA (DOBROVOLNÉ VSTUPNÉ)
SO 28. GHOST IN THE SHELL

7 21:30 ÚT 1. KOČIČÍ ODYSEA
SO 5. ČTYŘI POKOJE
ÚT 8. UŽ TY PILKY DOZPÍVALY
SO 12. SAMOTÁŘI
ÚT 15. SUBSTANCE
SO 19. MAMMA MIA!
ÚT 22. BRIDGET JONESOVÁ:
LÁSKOU ŠÍLENÁ
PÁ 25. TOP GUN: MAVERICK
ÚT 29. ANORA

8 21:00 SO 2. ŽIVOT K SEŽRÁNÍ
ÚT 5. BIG LEBOWSKI
SO 9. NA PLECH
ÚT 12. HANEBNÝ PANCHARTI
SO 16. DEN TOHO, CO TANČÍ
S KOZAMI (ŽIVÝ DABING) (150 Kč)
ÚT 19. VLNY
PÁ 22. PULP FICTION (150 Kč)
SO 23. AMÉLIE Z MONTMARTRU
ÚT 26. LETNÍ FILMOVÝ KVÍZ (160 Kč)
SO 30. VETŘELEC (150 Kč)

Tento projekt je spolufinancován Královéhradeckým krajem

GAYEROVA KASÁRNA

PROMÍTÁME V AREÁLU GAYEROVÝCH
KASÁREN U KAVÁRNY BAJKAZYL (VSTUP
OD ZUŠ JITRO). LÍSTEK DOPORUČUJEME
ZAKOUPIT ONLINE NA WEBU KINA.

Vrátit Hradec do extraligy pro mě byla čest

Peter Sedmák v posledných ôvov sezónách zastával roli manažera a kľúčového hráča, ktorý basketbalovému Hradci Kráľové pomohl zpět mezi domácí elitu. Během kariéry působil v několika špičkových klubech na Slovensku i v Česku, startoval i za reprezentaci Slovenska. Jeho návrat jako hráče do Hradce přišel ve chvíli, kdy klub potřeboval silnou osobnost do svých řad, a Sedmák nezklamal – sezonu zakončil triumfálním postupem do NBL. Z aktivní kariéry na palubovce tak odchází v nejlepším možném okamžiku a naplno se může věnovat dalšímu rozvoji klubu z manažerské pozice. „Vždy jsem se snažil odejít včas – a zůstat užitečný tým, že vracím klubu, co mi dal,“ říká v upřímném rozhovoru pro magazín Salonky.

▪ MATĚJ HOLAŇ, FOTO: ARCHIV KLUBU

Kdy padlo vaše definitivní rozhodnutí ukončit hráčskou kariéru? Bylo to až během sezóny, nebo jste měl jasno už dříve?

Rozhodnutí padlo dávno před začátkem sezóny. Po konci své aktivní kariéry jsem působil tady v Hradci jako sportovní manažer. Když ale tým sestoupil z extraligy, vrátil jsem se ještě jednou na hřiště, abych pomohl k návratu do nejvyšší soutěže. První pokus nevyšel, ale letos se to už povedlo, tak jsem s hraním definitivně skončil.

Jak jste prožíval své poslední týdny a zápasy na palubovce?

Překvapivě jsem to moc neprožíval ani v posledním utkání. Atmosféra byla emotivní, ale pro mě

už šlo spíše o postupné uzavírání jedné etapy. Ještě před pár týdny jsem si zahrál veteránský turnaj v Klatovech, kde jsme vyhráli kategorii nad čtyřicet let. To byla taková příjemná rozlučka s kamarády ze hřiště. V závěru sezóny jsem se snažil tým podpořit naplno, abychom splnili náš cíl.

Neuvažoval jste přece jen o jedné sezóně v NBL?

U profesionálního sportu to takto nefunguje. Buď na to máte, nebo ne. Věděl jsem, že už chci věnovat energii jiným věcem a posunout se pouze do role manažera.

Byl jste v závěru kariéry zdravotně v pořádku?

Až na jeden výron kotníku během tréninku a další drobné zdravotní starosti, které mě provázely celou kariéru, jsem byl fit. Neměl jsem žádné větší

potíže a poctivě jsem absolvoval všechna týmová cvičení.

Co vám basketbal dal do života, zejména z lidské stránky?

Začínal jsem s basketbalem až v patnácti, původně jsem hrál fotbal jako brankář. Velký vliv měla má učitelka tělocviku, paní Krajčová, která mě ke sportu přivedla. Vstoupil jsem do basketu pozdě, ale pohyboval jsem se ve výjimečném prostředí, kde působili skvělí hráči. Díky vlastní dřině a tvrdé práci jsem se postupně posouval dopředu. Vážím si toho, že mnoho z těch, s nimiž jsem začínal, už dnes nehraje, zatímco já zůstal sportu věrný a Hradec je stále mou srdeční záležitostí.

Na které momenty v kariéře vzpomínáte nejraději?

Nejsilnější pro mě byla začátečnická léta, kdy jsem překonával obtíže a rychlým zlepšováním se dostával na úroveň ostatních. Podepisování prvních smluv nebo práce ve špičkových týmech byly významné okamžiky. Basketbal mě naučil týmovosti, disciplíně a odpovědnosti.

Litujete dnes něčeho, co byste v kariéře udělal jinak?

Snad jen jedné chvíle v Novém Jičíně – postrádal jsem tehdy víc bojovnosti a pod tlakem malých šancí jsem utekl do komfortní zóny. Dnes vím, že jsem v tu chvíli měl bojovat více. Jinak nelituji ničeho; vždy jsem se snažil do všeho dát maximum.

Platí podle vás, že chyby posouvají – nejen ve sportu, ale i v životě?

Bezpochyby. Každá chyba je šancí k posunu. Klíčové je umět si ji přiznat a poučit se z ní. Někdy to člověku chvíli trvá, ale každá taková zkušenost má nakonec smysl.

Jak náročné bylo skloubit hráčskou a manažerskou pozici?

V první lize to šlo, protože utkání bylo jen jedno týdně a kolegové i partneři byli tolerantní. Pomohlo mi, že jsem v týmu věděl o potenciálních problémech dříve, než se naplno projevily. Nejhorší byl můj první extraligový rok ve funkci. Veškerou práci jsem nesl na svých bedrech a hodně to odnesla moje rodina. Po sestupu se mi podařilo klub stabilizovat a ustát těžké období.

Zvenčí sestupová sezóna před dvěma lety působila téměř jako kolaps klubu. Jak jste ji vnímal vy?

Bylo tam několik smolných momentů, například

selhání časomíry v důležitém zápase s USK Praha či zranění klíčového hráče během svátků. Postupně se sčítalo více problémů a sezóna se zlomila. Právě díky této zkušenosti teď vím, jak v extralize vést klub lépe.

Dá se tedy říct, že dnes je klub silnější než dříve?

Určitě. Odloučili jsme se od Sokola, založili samostatný spolek, přibrali nové partnery a posílili profesionalitu celého vedení. Díky energii partnerů a okolí jsme dnes mnohem dál než před několika lety.

V uplynulé sezóně jste první ligu jasně ovládli. Čekali jste až tak dominantní průběh?

Skutečně jsem nečekal, že prohrajeme jen jeden zápas. Věděl jsem ale, že máme mimořádně silný kádr, jehož úroveň se blížila extralize. Už v létě jsme řešili možnost postupu – kdybychom nevypadli s Litoměřicemi, mohli jsme postoupit rovnou skrz konec Kolína. Přes úvodní zklamání hodnotím sezónu více než pozitivně, podařilo se nám včas vyřešit interní potíže a připravit tým na návrat mezi elitu.

Byl jasný cíl první ligu zcela opanovat?

Ano, jasně jsme šli za cílem vyhrát soutěž. Trenéru Pedjovi Stamenkovičovi jsem dal volnost při výběru hráčů a on skvěle dokázal v týmu nastavit pracovní morálku i sebevědomí. Pracovali jsme také na motivaci hráčů, do týmu se zapojily posily z Kolína, v závěru jsme ještě posílili rotaci Tomášem Míkyskou a do klíčových zápasů přivedli dvě zahraniční posily – obě dokonale zapadly a výrazně pomohly.

Jednou ze zmiňovaných posil je Kareem Lamonte Brewton, který během dvou utkání zanechal výraznou stopu. Jaký byl jeho hlavní přínos?

INZERCE

"Taichi přináší rovnováhu těla i mysli"

Taichi

Pro zdraví a pohodu

Vnitřní bojové umění s aplikacemi

Skupinové a individuální

Filip Lucký

zkušený instruktor Taiichi Yang
žák Sifu George Huška

Facebook

Instagram

Kareem byl skutečný lídr – v prvním utkání dominoval, ve druhém spolehlivě pomohl týmu. Stejně tak Matija Popović, druhá zahraniční posila. Ukázalo se, že i v krátkodobém angažmá mohou hráči sehrát klíčovou roli, pokud je tým dobře nastavený. Důležité ale bylo, že já i Pedja jsme se během sezóny snažili předat větší odpovědnost ostatním, aby se naučili být tahouny oni sami.

Jak byste popsal roli trenéra Stamenkoviče? Bude ještě v budoucnu nastupovat jako hráč?

Pedja už bude působit pouze jako trenér, v extralize už nenastoupí – na tom jsme se od začátku shodli. Má naši plnou důvěru. Víme, že spolupráce bude pokračovat i v náročnějších chvílích, a počítáme s tím, že pokud seženeme silnější partnery, tým posílíme. Pedja má také rodinu a aktuálně se s ní stěhuje do Opatovic, takže jeho nasazení a kombinace soukromých i pracovních povinností si velmi vážím.

V jakém jazyce s hráči komunikujete?

Trénuje převážně v angličtině, což vyhovuje týmu i zahraničním posilám. Basketbalová angličtina je v praxi často jednodušší než české ekvivalenty, takže to všem bez problémů vyhovuje.

Jaké ambice máte do nové extraligové sezóny?

Klíčové bude, jak se k tomu postaví město. Zda se nám dostane adekvátní podpory, nebo budeme muset bojovat s rozpočtem. Hodně záleží i na zdraví kádru a začátku sezóny, který v české lize často rozhoduje o zbytku ročníku. Bohužel, dotace z města bývají jasné až v průběhu podzimu, takže letos opět skládáme tým v určité nejistotě. Snažíme se proto i o nové partnery, protože extraliga je dnes především o financích – Nymburk operuje s rozpočtem kolem 40 milionů, Brno hrálo finále s polovi-

nou. Úspěch závisí na tom, jak silný tým dokážete reálně složit.

Dá se tedy říct, že v basketbalu stejně jako v jiných sportech jde především o finance?

Bez nich to dnes nejde. Nestačí už jen dobře poskládaný tým. Chce to marketing, servis, program pro diváky, a právě zajištění zážitku je dnes stejně důležité jako sport sám. V hale musí být show, DJ, světla – to něco stojí. Doba se mění a kluby to musí reflektovat, jak ukazují příklady i v zahraničí.

Kam chcete hradecký basketbal posunout?

Krátkodobě se chceme stabilizovat, budovat silné jméno v českém basketbale a zajistit klubu pevné místo mezi extraligovou elitou. Musíme růst každou sezónu. Největší výzvou je nová hala – město nutně potřebuje multifunkční arénu pro nejméně dva tisíce diváků, zázemí pro partnery a prodejní i marketingový prostor. Dlouhodobě bych rád inspiroval Hradec k propojení více sportovních oddílů pod jednotnou značku, podobně jako to udělali v Bratislavě nebo jak funguje FC Barcelona – silná značka, více sportů, silná identita a větší marketingový potenciál. Bez nové infrastruktury a sjednocení identity nebude možný další růst ani budoucí evropské ambice.

A pokud budou podmínky i nadále příznivé?

Chceme z Hradce vybudovat stabilní tým, který může pravidelně bojovat o medaile, a postupně si vytyčit i cíl účasti v evropských pohárech. Bez mezinárodní konfrontace nemůže hradecký basketbal dále růst. To je jasné dlouhodobé směřování. ■

Kdo si hraje, nezlobí.

Zadejte nám zakázku a sledujte,
jak krásně si s ní dokážeme

pohrát.

www.pratr.cz

VÍNO NA VĚTVI

ČTYŘI VINAŘSTVÍ A ŽIVÁ HUDBA

6.-7.
ZÁŘÍ

1.
ZÁŘÍ

NÁVRAT DO ŠKOL

BOHATÝ PROGRAM PRO DĚTI
VÝHODNÉ VSTUPNÉ

LETNÍ KINO POKRAČUJE

LETNÍ FILMOVÁ SCÉNA
AŽ DO KONCE ZÁŘÍ

STŘEDY
PÁTKY
NEDELE

NA VĚTVI

Doražte si užít den
v Parku Na Větví
autem, na kole či pěšky.

LETNÍ OTEVÍRACÍ DOBA

PO, ÚT, ČT, NE: 9.00–19.00
ST, PÁ, SO: 9.00–22.00

 info@parknavetvi.cz

 602 385 881

www.parknavetvi.cz